

Sygn. akt IV U 152/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 05 listopada 2018 roku w Ś.

sprawy z odwołania **M. K.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

w sprawie (...). (...) z dnia 12.04.2018 roku

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Powódka M. K. wniosła odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 12 kwietnia 2018 roku domagając się zmiany orzeczonego stopnia niepełnosprawności na umiarkowany i ustalenie tego stopnia na czas nieokreślony. W uzasadnieniu opisała proces diagnostyczny dotyczący jej stanu zdrowia, przebieg rehabilitacji i leczenia farmakologicznego podnosząc, iż zmiany w jej kręgosłupie są nieodwracalne, praca powoduje dolegliwości i pogorszenie stanu zdrowia. Z odczuwanym silnym uciskiem w gardle nie jest w stanie poradzić sobie sama, a bez rehabilitacji nie jest zdolna do pracy oraz brania czynnego udziału w życiu społecznym.

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o oddalenie odwołania. W ocenie organu odwoławczego stopień naruszenia sprawności organizmu powódki kwalifikował go do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

U powódki występują zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego z dyskopatią C4/C5/C6/C7 oraz zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego, a także przewlekły zespół bólowy kręgosłupa- aktualnie bez objawów korzeniowych rozciągowych. Wszystkie schorzenia pozwalają zaliczyć powódkę do co najwyżej lekkiego stopnia niepełnosprawności. Zmiany nie skutkują istotnym ograniczeniem ruchomości kręgosłupa, nie stwierdza się u powódki podrażnienia bądź uszkodzenia korzeni rdzeniowych szyjnych i lędźwiowych ani uszkodzenia rdzenia kręgowego. Zgłaszany ucisk w gardle nie znajduje potwierdzenia w badaniach dodatkowych.

Dowód:

- opinia łączna biegłych neurologa i chirurga k.48-49
- akta (...) (w załączeniu)

- dokumentacja lekarska powódki (w załączeniu i w aktach (...))

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Odwołanie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tekst jednolity DZ U z 2018 roku, poz. 511) do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych, zaś do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Jak wynika ze stanu faktycznego stan zdrowia powódki nie wypełnia kryteriów przewidzianych dla umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, a obrazuje te opisane dla lekkiego stopnia niepełnosprawności; ma on charakter okresowy. Sąd w tym zakresie oparł się na zgromadzonej w sprawie dokumentacji, aktach (...) oraz – jako podstawowym dowodzie- opinii biegłych sądowych, która to opinia stanowiła wnikliwą analizę stanu zdrowia powódki, rzeczowo i przekonująco uzasadnioną. Opinia oparta była o badanie powódki przez dwóch biegłych i szeroką dokumentację medyczną. Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawiał za uznaniem tej opinii jako rzeczowej, spójnej i wyprowadzającej logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek przyczyn, dla których miałyby utracić walor wiarygodnego dowodu w sprawie. Powódka wprawdzie złożyła do niniejszej opinii zastrzeżenia, ale stanowiły one jedynie subiektywną polemikę laika ze specjalistami, nie formułowały ewentualnych tez opinii uzupełniającej czy wniosków dowodowych- były jedynie wyrazem niezadowolenia strony z treści opinii i wniosków postawionych przez biegłych. Należy przy tym mieć na uwadze, że opinia biegłych, zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest więc przedstawienie faktów lecz ich ocena na podstawie wiadomości specjalnych.

Mając powyższe na względzie, na podstawie powołanych przepisów, w oparciu o art. 477 14 § 1 kpc Sąd oddalił odwołanie.